

Bilag II.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulære til Biskopperne af 29de Maj 1902.

Under de Forhandlinger, som de af undertegnede Minister i afvigte Rigsdags-samling fremsatte kirkelige Lovforslag have været gjorte til Genstand for baade paa Rigsdagen og uden for denne, har der gentagne Gange været fremsat Ønske om, at per forinden de ved disse Lovforslag tilsigtede Reformers endelige Gennemførelse maatte blive givet Kirken Lejlighed til at udtale sig om dem. For i videst mulig Omfang at imødekomme disse Ønsker ved Benyttelsen af de Midler der med Kirkens nuværende Organisation staa til Raadighed, maa Ministeriet anse det for rigtigt, at Forslagene i tilstundende Sommer forelægges Landemoderne med den Udvidelse af disse, som gentagne Gange tidligere har fundet Sted, naar vigtigere kirkelige Spørgsmaal have foreligget til Forhandling, ved Tilkaldelse af samtlige Stiftets Præster.

I Henhold hertil skal Ministeriet, der allerede i Cirkulære af 24de d. M. har anmodet Deres Højærværdighed om for Deres Stifts Vedkommende at ville træffe Foranstaltning til, at det forestaaende Sommerlandemøde faar den fornævnte udvidede Sammensætning, ved nu at tilstille Dem det til Omdeling blandt Stiftets Præster fornødne Antal Eksemplarer af Lovforslagene — nemlig Forslag til Lov om Menighedsraad, Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne, Forslag til Lov om Valgmenigheder og Forslag til Lov om Bestyrelse m. m. af Kirker, der eje sig selv, saaledes som disse ere vedtagne ved 3die Behandling i Folketinget — tjenstlig anmode Dem om at ville bringe de nævnte Lovforslag under Forhandling paa det udvidede Landemøde.

Om end det selvfølgelig maa staa Landemødet frit for baade under Forhandlingerne og i den Betænkning, som Ministeriet forventer at modtage fra det, at udtale sig om de ovennævnte Forslag baade i deres Helhed og i Enkelthederne og at fremkomme med Forslag til Ændringer i det Omfang, som det selv maatte ønske det, har Ministeriet dog efter den Anledning, som navnlig Forhandlingerne paa Rigsdagen dertil have givet, ment at burde henlede Opmærksomheden paa følgende Punkter som dem, om hvilke der særlig er udtalt Ønske om at høre Kirkens Stemme.

Hvad Lovforslaget om Menighedsraad angaar, frembyder selvfølgelig det Spørgsmaal sig først til Overvejelse, om den paabudte, almindelige Indførelse af Menighedsraad kan anses for at være til Gavn for Folkekirken, og i Forbindelse hermed Spørgsmaalet, om Menighedsraads-Institutionen i og for sig kan anses for at være et saa naturligt og selvskrevet Led i enhver Kirkeforfatning, at dens Indførelse kan anbefales, ogsaa uden at der samtidig foreligger et udarbejdet Forslag til en Forfatningslov for Folkekirken. Med Hensyn til disse Spørgsmaal kan Ministeriet ikke undlade at fremhæve som sin Mening, at det ikke blot maa anse Tiden for nu at være kommen til denne Sags Gennemførelse, men at man endog vil anse det for at kunne blive skæbnesvangert for Folkekirken, om den Lejlighed, der formentlig nu haves til at faa Sagen gennemført paa en saaa lempelig Maade, som Forslaget tilsigter, ikke benyttes. Man kan i saa Henseende tiltræde den i vedkommende Folketingsudvalgs Betænkning af Flertallet fremsatte Udtalelse om, at det maa anses som en uomgængelig Nødvendighed, at der gives Befolkningen Indflydelse paa Folkekirkens Styrelse; men naar det samme Flertal dernæst udtaler, at det havde gerne set, at Forslaget havde taget Sigte paa at give Befolkningen større Indflydelse end foreslaet,